

rørt, Oplysning om, hvilke Undersøgelser han har foretaget paa det Omraade, og om han ikke har tænkt sig nogen Vej til Indgriben i disse Forhold.

Der har for nylig til Behandling i Folketinget foreligget et Lovforslag om Forbud mod Prisaftaler, som, hvis det var blevet vedtaget, vilde have faaet Betydning for det Spørgsmaal, jeg her har omtalt. Partiet Venstre gik mod dette Lovforslag. Man sagde fra Partiets Side, at Forslaget var kommet for sent, idet et vist Prisfald allerede havde fundet Sted, men man føjede dog til, at man ikke paa nogen Maade var af den Opfattelse, at det ikke vilde kunne have Betydning for den fulde Gennemførelse af Prisfaldet, at man kunde komme Aftaler paa forskellige af Erhvervslivets Omraader til Livs, og man sagde fra Partiets Side, at dette Forslag maatte i alt Fald indskrænke sig til at vende sig imod Aftaler, der tilsigtede at hemme eller hindre den frie Konkurrence eller havde til Formaal at søge Monopol etableret. Altsaa, i og for sig vendte Partiet Venstre sig ikke mod Lovforslagets Princip, men mente at maatte gaa imod det paa det Tidspunkt, det forelaa.

Jeg tror, man kan sige, at disse Argumenter mod Forslaget gælder i alt Fald ikke overfor det begrænsede Omraade, jeg her har tilladt mig at berøre, og jeg vil derfor ogsaa gerne i Dag spørge Venstres Ordfører, om han kunde tænke sig paa dette Omraade, hvor det drejer sig om Byggematerialer, et Omraade, hvis Betydning ikke kan underkendes af nogen, hverken naar henses til selve Byggeriet, eller naar henses til Arbejdsforholdene her i Landet, at Partiet kunde gaa med til, at man fra Rigsdagens Side kom saadanne eventuelle Prisaftaler til Livs. Det forekommer mig, at efter den Stilling, det ærede Parti har taget til den i Dag foreliggende Lov, en Stilling, der forudsætter, at vi allerede skulde være nær det Punkt, hvor Byggeriet kan holdes i Gang alene ved privat Initiativ, er det i Virkeligheden det Parti her i Tinget, der i højeste Grad har forpligtet sig til at være med til at sikre, at det private Initiativ heller ikke hemmes eller hindres af Monopolpriser.

Indenrigsministeren (Hauge): Jeg takker Ordførerne for de tre Partier, Social-

demokratiet, det konservative Folkeparti og det radikale Venstre for deres forstaaende og velvillige Udtalelser, som vel berettiger mig til at tro, at det skal lykkes at faa Lovforslaget gennemført i det væsentlige, som det foreligger. Derimod maa jeg beklage, at det ikke har været muligt at opnaa noget Tilsagn fra det fjerde Parti, Venstre. Det undrer jeg mig noget over, eftersom jeg jo kun har stilleet Forslag om at fortsætte — om end paa en noget anden Maade, men i alt Fald ikke paa en Maade, der kan være Venstre efter dets udtalte Synspunkter ubehagelig — i den Bane, Venstre har angivet ved Loven af 23. December 1922. Jeg er noget forbavset over, at Venstre ikke kan forstaa, at man ikke saadan uden videre kan bryde af, endog uden at stille noget som helst andet i Udsigt. Jeg er ogsaa forbavset over, at Venstre har været med til at vedtage en Forlængelse af Loven af 1922, uden at det har været muligt at faa Venstre til at bevilge Penge i Henhold til Loven. Jeg kan med min bedste Villie ikke se, at der er nogen fornuftig Mening i at forlænge Loven af 1922 ud over 1. Januar 1926, naar man alligevel ikke vil bevilge Penge i Henhold til den. Paa selve Loven kan der kun lægges overmaade ringe Vægt, naar der ikke kan blive bevilget Penge i Henhold til den. Men dette maa jo altsaa nu være Venstres Hensigt, og det fandt jo ogsaa Udtryk i de Udtalelser, det ærede Medlem Hr. Elgaard fremsatte, at nu kunde man lade Tingene gaa deres egen Gang, der var ingen Grund til at forlænge Loven eller sætte en anden Lov i Stedet i en Overgangsperiode.

Det ærede Medlem Hr. Elgaard sagde, at han i den Omstændighed, at der endnu kun var udstedt Statsboligfondsobligationer til Beløb af 60 Mill. Kr., medens det bevilgede Beløb var ca. 97 Mill. Kr., saa et Vidnesbyrd om, at nu kunde man egentlig godt blive ved det, der var bevilget, der var ingen særlig Grund til at vedtage en ny Lov. Jeg forstaaer ikke, paa hvilken Maade det ærede Medlem er kommet til det Resultat. Thi naar alle Pengene ikke er kommet til Udbetaling, skyldes det i nogle Tilfælde den Omstændighed, at ikke alt Arbejdet er gjort færdigt, men i andre Tilfælde den Omstændighed, at det ikke har været